

Після вибору загальної стратегії аудиту аудитор розробляє детальний план аудиту, де розглядаються питання, визначені під час розробки стратегії. При цьому аудитор бере до уваги необхідність досягнення цілей аудиту при ефективному використанні своїх ресурсів.

Одержати аудиторські докази щодо наявності та руху основних засобів на підприємстві можна шляхом застосування зазначених аудиторських процедур: перевірка, спостереження, запити, зовнішнє підтвердження, повторне обчислення, повторне виконання, аналітичні процедури.

Аудитор повинен отримати аудиторські докази щодо ефективного функціонування внутрішнього контролю за наявністю та рухом основних засобів через отримання звіту внутрішнього аудитора, або проведення тестів внутрішнього контролю [2].

Доведення результатів проведення аудиту забезпечується через аудиторський висновок, який є офіційним документом аргументованого висловлювання професійної думки незалежного аудитора щодо визначених об'єктів аудиту.

Список використаних джерел

1. *Евдокименко С. В.* Аудит организации бухгалтерського учета в рамках действия П(С)БО 7 «Основные средства» // Аудитор України. — 2010 — № 5. — С. 24–31.

2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг: видання 2012 року / пер. з англ. мови Ольховікова О. Л., Селезньов О. В., Шарашидзе Т. Ц. — К.: Міжнародна федерація бухгалтерів. Аудиторська палата України, 2013.

Війтів І. О.,

науковий керівник – Лобода Н. О., к.е.н.,

Львівська державна фінансова академія, м. Львів

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК: КОНТРОЛЬНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ

У процесі реформування вітчизняної системи бухгалтерського обліку та прийняття національних стандартів змінюються вимоги до обліку й аналізу ефективності використання виробничих запасів, а також розширюються поставлені перед ними завдання. Однією з обов'язкових умов здійснення процесу виробництва є за-

безпечення його виробничими запасами. Безперервність виробництва вимагає, щоб у ньому постійно знаходилась необхідна кількість сировини і матеріалів для їх використання у будь — який момент. Тому необхідність безперебійного постачання виробництва в умовах безперервності попиту, обумовлює створення на підприємствах виробничих запасів у необхідних обсягах. Запаси відіграють центральну роль у раціональній та ефективній діяльності агропромислових підприємств, є складовою частиною активів підприємства та суттєво впливають на фінансовий результат господарської діяльності, оскільки займають найбільшу питому вагу у собівартості витрат підприємства більшості галузей виробництва різних сфер діяльності.

Багатоох економістів турбують проблеми розвитку та удосконалення обліку та контролю виробничих запасів. Даній тематиці присвятили свої наукові праці відомі вчені Бутинець Ф. Ф., Голов С. Ф., Сопко В. В., Грабова Н. Н., Білуха М. Т., Куцик П. О., Шевчук В. О., Лобода Н. О., Чабанюк О. М. та інші. Проте питання обліку і контролю виробничих запасів не втрачають своєї актуальності й потребують подальшого дослідження.

У сучасній економічній теорії відсутній єдиний погляд щодо змісту виробничих ресурсів підприємства та їх складу. Невизначеність теоретичних трактувань обраного поняття призводить до розбіжностей у практичних аспектах його використання — під час проведення аналізу та оцінки використання виробничих ресурсів підприємств [1]. На нашу думку, найповнішим слід вважати трактування виробничих ресурсів підприємства як сукупності певних чинників (запасів, джерел, засобів і предметів праці), які має в наявності підприємство, а також можуть бути мобілізовані та використані ним для досягнення конкретної мети й одержання очікуваного результату в певний проміжок часу. Виробничі ресурси відіграють одну із важливих ролей, щодо розв'язання організаційних, економічних та науково-технічних завдань підприємств. Раціональне використання виробничих ресурсів кожного виробництва є обов'язковою умовою не тільки подальшого розвитку, а й самого існування агропромислового підприємства.

В умовах ринку необхідно здійснювати розрахунок потреби в матеріалах, аналізувати інтенсивність використання виробничих запасів і ефективність виробництва продукції для того, щоб досягнути високого рівня виробництва та не допустити його спаду. Посилення значення аналізу ефективного використання виробничих ресурсів полягає в тому, що існує обмеженість у наявності та забезпеченості власними виробничими ресурсами агропромислових

підприємств, їх недостатній технічний, технологічний та організаційний рівень, відсутність необхідної платоспроможності, кредитоспроможності та фінансової стійкості й прибутковості підприємств. На нашу думку, для оцінки забезпеченості агропромислових підприємств виробничими запасами необхідно проводити аналіз їх складу та структури, враховувати те, що вони повинні бути оптимальними, порівнювати фактичне співвідношення основних і оборотних активів з їх оптимальною величиною. Тобто, важливо розрахувати потребу підприємства в запасах, а також інтенсивність використання виробничих запасів, що дасть можливість досягти високого рівня виробництва та не допустити його спаду.

Доцільно впровадити на підприємствах АПК автоматизовану форму ведення обліку. Комп'ютеризована форма обліку запасів допоможе:

- зробити їх оприбуткування своєчасним і повним;
- правильно документувати надходження й використання запасів;
- покращити контроль за їх зберіганням;
- додержуватись встановлених норм витрат запасів та їх використання за цільовим призначенням;
- правильно визначати повну собівартість придбаних запасів;
- правильно провести інвентаризацію й виявити запаси, що не використовуються в господарстві;
- контролювати відображення операцій по руху запасів в облікових регістрах.

Створена для сільськогосподарських підприємств конфігурація в програмі «1С: Підприємство — Бухгалтерський облік для України 8.1» забезпечує високий рівень адаптації програмного засобу як до особливостей суб'єкта господарювання, так і до змін в обліковій політиці та в діючому законодавстві.

Отже, можна зробити висновок, що розробка ефективної системи управління матеріальними ресурсами дозволить агропромисловим підприємствам значно покращити свій стан. І лише за допомогою контролю можна запобігти втратам або пошкодженню товарно-матеріальних цінностей і виявлення винних у завданих збитках.

Список використаних джерел

1. *Матросова Л. М.* Теоретичні засади поняття «виробничі ресурси підприємства» та їх класифікація / *Л. М. Матросова, С. А. Носкова* // *Економічний вісник Донбасу*. — 2011. — № 2 (24). — С. 207–211.